

Fats Domino

Gerard Ouweneel

Bij Vogelbescherming Nederland volgde prompt de heiligverklaring van de Friese Huismus! Want meer publiciteit was toch niet mogelijk? In dezelfde week dat Vogelbescherming Nederland aan de huismussencampagne begon, fladderde in Leeuwarden een *Passer domesticus* 23.000 dominostenen om. Dat betrof weliswaar slechts een half procent van het aantal dat al braaf klaarstond om het wereldrecord omtuimelende stenen te verbeteren, maar voor de organisatoren was dat genoeg om de bewuste Huismus om te laten leggen. Het stoffelijk overschot werd zodanig wereldnieuws dat zelfs CNN er niet omheen kon. Zo kwam er voor de campagne extra aandacht bij karrenvrachten en gebak aan de Dribergseweg te Zeist. Gesuggereerd werd zelfs dat Vogelbescherming meer wist van de in Leeuwarden rondvliegende Huismus en deze er bewust had losgelaten. Conform hedendaags gebruik in dit land, kreeg het schepseltje een praalbegrafenis. Uiteindelijk kwam het stoffelijk overschot terecht in het Rotterdamse Natuurmuseum. Reken voortaan ook maar op een jaarlijkse stille tocht en op een gedenkboek voor deze pechvogel.

In die tumultueuze huismussenweek kwam onze nationale *domesticus*-kenner Cees Hey terug uit Papua. Cees, die zelf dus geenszins een huismusserige instelling heeft, kocht bij aankomst op Schiphol een krant en zag dat de voorpagina volstond met mussennieuws. Terstond wist hij dat van een rustige acclimatisatie thuis geen sprake zou zijn. Die verwachting bleek juist. Toen Cees kort na terugkeer op zondag 20 november in Amsterdam voor de Club van Nederlandse Vogelkundigen sprak over de zwaarigheden die de Huismus in dit land het hoofd moet bieden, waren

de sporen die alle interviews op hem hadden nagelaten, hem aan te zien. Hij vertelde dat de Leeuwardense martelaar de naam 'Fats Domino' ten deel gevallen was. 'Domino' laat zich verklaren en, afgaande op hetgeen mijn tuin-Huismussen laten zien, 'Fats' ook. Echter niet omdat die de familie iedere ochtend op een Blueberry Hill-aubade onthalen. Helaas...! Maar wel omdat het vogelvoer-fastfood hen waarschijnlijk tot een omvang en gewicht hebben gebracht, dat evenredig is aan het indrukwekkende postuur van de gevierde zanger.

Ik probeer naar vermogen deze these toe te lichten. De vogelvoerindustrie komt met de ene trouvaille na de andere. Van de ongetwijfeld zorgvuldig in laboratoria uitgedokterde menu's eten mussen, Merels en mezen stug door, gelijk tieners in een McDonald's-vestiging. Daardoor komt bij meniggeen het bedrag dat wekelijks wordt besteed aan vogelvoer, aardig in de buurt van de kosten van het obligate rondje supermarkt ten behoeve van eigen leeftocht.

Onlangs was ik weer in de winkel van Vogelbescherming. Zakken mudvol met alle mogelijke soorten vogelvoer gingen voortdurend over de toonbank. Jazeker, ook voor mij. Er lagen ook kerstpakketten voor tuinvogels, maar gelukkig geen diepvrieskuikens. Die zijn wél te vinden in Amsterdamse dierenwinkels, bestemd voor hoofdstedelijke Blauwe Reigers. Daar weten lieden reigers zelfs hun huis in te loodsen door een traject van kuikenlijkjes uit te leggen... Deze activiteiten zijn een bedenkelijke variant op het verhaal van Klein Duimpje, maar voor die kuikens zijn er nog geen praalgraven en stille tochten. Omdat in dit land veel zaken beginnen in Amsterdam, waarna de

natie al dan niet tegenstribbelend volgt, weet u dus wat u te wachten staat. Of is het al zover? Had die Blauwe Reiger van de Prunje op Schouwen soms Amsterdamse reigerogen in zich? Die rover kwam in mei 2005 aanvliegen, landde bij een gezinnetje rondscharrelende Kluten en verzwolg in een oogwenk drie pullen! In de winkel in Zeist stelde ik vast dat qua aantal en typen het assortiment vogelvoerattributen eveneens weer breder geworden was. Om het in die bouwsels opgetaste voedsel te bemachtigen, zijn de vogeltjes genoodzaakt ten overstaan van de gulle gever acrobatengedrag ten beste te geven. Welnu, dat showtje voeren ze met verve op, frontloge glazen pui. Uit de collectie Eftelingachtige toestelletjes maakte ik ook een keus: een voedseltorentje van twee decimeter hoog en van boven af bij te vullen. Dat is een paar maal per dag nodig, want zo'n torentje is in een ommezien leeg, zodat wij er wel naast kunnen blijven staan om het gevuld te houden. De in ogenschijnlijk opmerkelijk samenwerkingsverband rond het torentje circulerende Koolmezen, Huis- en Ringmussen lijken stuk voor stuk bodemloze mini-vaten der Danaïden. Ja, dat 'Fats' is een goeie...!

Op het bezwaar steeds naar buiten te moeten gaan teneinde de zonnebloempitten met een nieuwe lading bij te vullen, is inmiddels wat gevonden. Er zijn nu ook reuzevoedseltorens te krijgen. Die zijn voorzien van een silo ter grootte van een forse kerkorgelpijp. Aanvankelijk veronderstelde ik dat deze apparaten waren

bestemd voor tuinvogels van een Jurassic Parkachtige omvang. Te komen staat ongetwijfeld ook nog een volautomatische bijvulinstallatie, bedienbaar van achter de glazen pui. Er wordt vast al aan gewerkt.